

ମୋ ସ୍ମୃତିରେ ନୃସିଂହ ଗୁରୁ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ମିଶ୍ର

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗରୁଡ଼େବ ମହେଶ୍ୱରଃ
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ ।

ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ଖରାମାସ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଖାଲି ପାଦରେ ଡାକର ଲଗା
ସତକରେ ଯାଉଥିଲେ ଓ କଷ୍ଟ କଣ ଜାଣିପାରୁନଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି
ଉଷିପ୍ରତିମ । ସେପରି ଲୋକ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ଆଜିକୁ ତଉଷଠି ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ମୁଁ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ
ମୋ ଜନ୍ମଭୂମି ପୁରାତନ ରଞ୍ଜେଲା ଗ୍ରାମର ମାଇନର ସ୍କୁଲରୁ ବୋର୍ଡ
ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କରି ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଆସିଲି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପ୍ରିୟ ଗ୍ରାମଟି ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ଯୋଜନାରେ ସମାଲସାତ୍
ହୋଇଅଛି । ସେତେବେଳେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ ଗମାଧର ମେହେର
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇଥିବା କୋଠାରେ ଥିଲା । ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଖରେ
ଛାତ୍ରାବାସ ରହିଥିଲା ଓ ଛାତ୍ରାବାସ ରେଳଲାଇନ ପାଖରେ ଥିଲା । ଠିକ୍
ଲାଇନର ଆଉ ପାଖରେ ନୃସିଂହ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଘର ତଥା ଛାତ୍ରାବାସ
ଥିଲା । ପ୍ରସନ୍ନ ପଣ୍ଡା, ଯେ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଛାତ୍ରାବାସରେ ରହୁଥିଲେ, ସେ
ଦିନେ ମତେ ନୃସିଂହ ଗୁରୁଙ୍କ ଘରକୁ ନେଲେ । ଏହି ବର୍ଷ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ଓ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ହୋଇଥିଲା ।
ସେତେବେଳେ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ୩୫ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ତାଙ୍କର ଭାଇ ଦୁର୍ଗାପ୍ରସାଦ ଗୁରୁ ମତେ ଏତେ ଭଲପାଉଥିଲେ
ଯେ, ସେ ପ୍ରତିଦିନ ମୋ ପାଖରେ ବସୁଥିଲେ ଓ ଗୁରୁଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ମୋର ଉତ୍ତମ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ହେଉଥିଲା । ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭବାନୀ
ଶଙ୍କର ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଆମ ଛାତ୍ରାବାସକୁ ଆସୁଥିଲେ ଓ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ।

ସୌମ୍ୟବଦନ, ଛୋଟ କୃଷକେଶ, ଆଖୁଲୁଚା ଖଦଡ଼ ଧୋତି ଓ
ଗାମୁଛା, ତାଳପତ୍ର ଛତା, ଉପାନହ ଶୂନ୍ୟପାଦ ଏସବୁ ଦେଖି ମୋ ମନରେ
ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚଭାବ ଜାତ ହେଲା । ତାପରେ ଗୁରୁଆଜ୍ଞାଙ୍କର କୋଠାରେ
ପ୍ରାୟ ୧୫ ରୁ ୨୦ ଜଣ ହରିଜନ ବାଳକ ପାଠ ପଢୁଥିଲେ ଓ ଗୁରୁଆଜ୍ଞା
ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଉଥିଲେ ଓ ଭଲ ମନ୍ଦ ଦେଖୁଥିଲେ ।
ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଘନଶ୍ୟାମ ବେସନ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଥମ ହରିଜନ
ଗ୍ରାଜୁଏଟ ହୋଇ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆଉ
ଜଣେ ଶ୍ରୀ ମୋହନ ନାଗ୍ ଟ୍ରେଜୁଏଟ୍ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ଜଳସେଚନ
ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏ ସବୁ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କରୁଣା ଓ ପ୍ରୟାସ ବଳରେ
ହୋଇଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟତଃ ଗୁରୁ ସମାଜର ସରଳ, ନିରାତମ୍ଭର, ମିଷ୍ଟାଳାପୀ, ବିନୟୀ
ଓ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପୁରେଣାରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଥିଲେ । ଗୁରୁ ପରିବାରର ସମସ୍ତେ
ଖଦଡ଼ବସ୍ତ୍ର ପରିହର, ପରିହର ।

ଦିନ ବାଲିଯିବ, ବର୍ଷ ବାଲିଯିବ, ଶତାବ୍ଦୀ ହୋଇ କେତେ ଯେ
ଶତାବ୍ଦୀ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସ୍ମୃତି ପଟରେ ରହିଥିବେ ।

ଆଜି ତାଙ୍କର ଶତାବ୍ଦୀ ଜନ୍ମ ଦିବସରେ ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ
କାମନା କରୁଅଛି ।

ତାଙ୍କର ଅମରାତ୍ମା ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ରହୁ ଏହି ମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କ
ଠାରେ ନିବେଦନ କରୁଅଛି ।

ଝାଡୁଆ ପତା
ମିଶ୍ରଗଣି, ସମ୍ବଲପୁର

ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ଜନ୍ମକାଳରୁ ଜୋତା, ଚପଲ ପିନ୍ଧୁ ନଥିଲେ ।
କଳ ଛତା ଧରୁ ନଥିଲେ ଓ କଳଜାତ ଚିନି ବ୍ୟବହାର ନକରି ଗୁଡ଼
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଯାହା ଗୋଟିଏ ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କହିଲେ
ଚଳେ । ଏଣୁ ଗୁରୁଆଜ୍ଞା ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଗାନ୍ଧୀ ରୂପେ ପରିଗଣିତ
ହୋଇଥିଲେ ।